

”Bärande tro”

I. Tron

Hebr.11:1 *”Tron är grunden för det vi hoppas på...”*

1 Joh.5:1-5 *”...och detta är den seger som övervunnit världen: vår tro”*

Citat: ”Termen ”tro” är en av de mest centrala i hela Bibeln. Ordet tro förekommer om förhållanden människor emellan, men är i Skriften först och främst ett sammanfattande uttryck för den hållning en människa bör inta gentemot Gud. Tron betecknar hjärtats tillit. Tron kommer av Guds ords predikan. Trons frukt och konsekvens är tacksam lydnad mot Ordet. Tron är sålunda avgörande för människans evighet”

Rom.10:17 *”Så bygger tron på förkunnelsen, och förkunnelsen på Kristi ord.”*

Tron är grunden, och utifrån den övervinner vi. Här finner vi alltså den verkliga bärkraften.

Det är som skrovet på en båt. Det är skrovet som bär alla övriga detaljer.

Vi skulle med rätta kunna säga: Allt hänger på tron.

Men skrovet är inte dugligt under vilka förutsättningar som helst. Lägg ett ton plåt på vattnet får du se hur det går. Det måste få sin speciella form för att kunna flyta. Ingenjörer och konstruktörer har räknat ut precis hur det skall vara. Det behövs arbete för att skrovet skall vara dugligt.

På samma sätt är det med tron. Det räcker inte med tro i största allmänhet. –Jo viss tror jag, det finns säker någon bakom allt... Det går inte med ”ett stycket tro” Det duger inte som bärkraft för att ta sig fram på livets hav. Nej det krävs en tro, formad av konstruktörernas konstruktör Gud själv.

Joh.3:16 *”Så älskade Gud världen att han gav den sin egen son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv.”*

Joh.1:12 *”Men åt alla dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror hans namn.”*

En bärande tro måste grunda sig på Guds ord och ingenting annat, där Jesu försoning framstår som det centrala. Tro utan Jesus är därför helt ohållbart.

1 Joh.5:1-5 *”...och detta är den seger som övervunnit världen; vår tro”*

Sann tro är inte att krampaktigt hålla fast vid Kristus. Nej verklig tro är vila. Skrovet vilar på vattnet. Vår tro vilar på omständigheterna omkring oss. Den jagar inte bort för att hitta något annat. Tron förmedlad av Gud vilar i nuet, och skänker vila inför framtiden.

Rom.4.17-21 *”Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: Så talrik skall din avkomma bli. Han sviktade inte i tron då han tänkte på att hans egen kropp var utan livskraft - han var omkring hundra år gammal - och Saras moderssköte var dött. Inför Guds löfte tvivlade han inte i otro utan fick kraft genom tron. Han gav Gud äran och var förvissad om att det Gud lovat kan han också infria.”*

II. Växande tro

Det finns som bekant stor och små båtar. På Uddevallavarvet byggdes en supertanks ”Nanny” på 495´ ton, en stor bjässe. Själv var jag med och byggde en optimistjolle. Det är en viss skillnad.

Ibland kan vi höra uttryck om liten och stor tro. Vad är stor tro?

Till skillnad mot en båt, byggd av dött material, kan vi som ”levande stenar” i Kristus genom Guds nåd och kraft växa till i tro. Målsättningen för vårt lärjungaskap är att vår tro skall utvecklas. Växa.

Joh.14:12-14 *”Sannerligen, jag säger er: den som tror på mig, han skall utföra gärningar som jag, och ännu större. Ty jag går till Fadern. v.13 och 14.....*

Om vi ser lite på personerna som han sa detta till var det inte så märkvärdigt med deras tro och engagemang vid denna tid. Men när vi senare läser i Apg. träder det fram helt andra lärjungar. Det hade skett något. Tron hade växt. Men det skedde inte kontrollerbart. Det måste finnas balans i min andliga utveckling.

Det är bättre med en ringa tro som formats av Mästaren, än en självpåtagen uppblåst tro som saknar förankring i både himmelen och på jorden. En sådan tro sjunker, därför att den inte tål några prövningar. Den blir som en ballong, stor och kanske färggrann, men som inte tål ens en lite knappål.

Vattenlinjen

En båtbyggare berättade för mig att när storlek och mått fastställs för en segelbåt utgår all beräkning från vattenlinjen. placering av köl och mast allt beräknas från den av konstruktören fastställda storlek och form. Skrovets längd vid vattenlinjen bestämmer grovt räknat också dess högsta knop.

Rom.12:3-6 *"...i förhållande till vår tro" (v.6)*

Den tro vi har bestämmer på samma sätt tempot i vår andliga utveckling, och hur mycket vi förmår att utföra i Guds rike. Vi har sett exempel på lärjungar som tagit på sig en alltför stor rock. Det har låtit mycket, men resultatet har uteblivit.

III. Bevarad tro

Ett skrov måste vårdas. Allt hänger på om det är tätt, och förmår hålla det "främmande elementet" vattnet utanför. Det händer att fartyg går på grund och springer läck. Då gäller det att länsputsa. På samma sätt måste tron vårdas, hållas hel så att inte några främmande läror tränger in och min tro går under. Det finns i vår tid många som avfyrar torpeder mot min tro. Det lömska är att djävulen siktar in sig på att träffa "under vattenlinjen", vilket ger ödesdigra konsekvenser.

1 Tim.4:1-3 *"Anden säger uttryckligen att under den återstående tiden skall några avfalla från tron och lyssna till andar som bedrar och till demoners läror...."*

Det har alltid varit en kristens svåra uppgift att skilja på vad som är rätt och fel. Att Bibeln utsätts för olika tolkningar ser vi också i vår tid. Orden till Eva i Lustgården klingar fortfarande. "Skulle då Gud ha sagt..." Ormen lurade Adam och Eva. Dessvärre upprepas mönstret fortfarande.

2 Tim.4:3 *"Det kommer en tid då människor inte vill lyssna till den sunda läran utan skaffar sig den ene läraren efter den andre, därför att det kliar i dem att få höra sådant som de önskar.".....v.4-5*

1 Tim.1:18-20 *"...de har lidit skeppsbrott i tron..."*

Vilka var dessa Hymenaios och Alexander?

2 Tim.2:14-19 *".. de har kommit bort från sanningen och bryter ner tron för många."*

2 Tim.4:14-15 *"Smeden Alexandros har gjort mig mycket ont. Herren skall vedergälla honom efter hans gärningar. Akta dig också du för honom, han har gjort häftigt motstånd mot vår förkunnelse."*

2 Tim.4:3 *"Det kommer en tid då människor inte vill lyssna till den sunda läran utan skaffar sig den ene läraren efter den andre, därför att det kliar i dem att få höra sådant som de önskar.".....v.4-5*

För Bibeln gäller inte fri tolkningsrätt. Genom alla tider har det funnits förkunnare som visat på fel väg. Tro vilken som helst, eller hur som helst bär inte över tiden hav. Livet möter så många frestelser och prövningar. Att experimentera med tron är ett allt för våga äventyr, och dömt att misslyckas. Allt för många har trotsat andras varningar och seglat iväg med en tro som hade allvarliga sprickor. Vi har mött dem, de skeppsbrutna som sedan haft mycket svårt för att återuppta en levande tro.

Motstånd mot Guds ord har alltid funnits. Men det är inte precis lättare idag. Därför uppmanas vi att vara rädda om tron.

1Petr.5:8-9 *"Var nyktra och vaksamma. Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka, Håll stånd mot honom, orubbliga i tron..."*

Luk.22:31-32 *"Simon Simon, Satan har utverkat åt sig att få sälla er som vete. Men jag har bett för dig att din tro inte ska ta slut. Och när du en gång har vänt tillbaka, så styrk dina bröder."*

Vi känner igen sången som Lapplisa ristade in i svenska folket; ”*Har du kvar din barnatro...* Att referera till att en gång ägt en barna tro håller inte vid evighetens port. Det ända som då gäller är en bevarad tro.

2Tim.4:7 ”*Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron.*”

Detta var för Paulus det allra viktigaste. En bevarad tro.

Paulus om någon hade kunnat tänka tillbaka på allt han fått gå igenom. 2 Kor.11:23-, men det hade inte rubbat hans tro och tillförsikt. Tron vilade inte på medvind och lycka, utan grundade sig i upplevelsen av Jesus Kristus.

IV. Rodret

Det finns en liten, men mycket viktig detalj på skrovet, ett roder. Med den kan styrmannen styra sin farkost. Komma dit han har tänkt. Den har förbindelse neråt. I vattnet

På samma sätt måste vår tro kunna styras. Vem ska då styra min tro?

Det får mig att tänka på båt och åror, och fisketurerna med morfars roddbåt. Där finns inget roder, men väl två åror. Viktiga för att ta sig fram, men också för att styra. Alla har vi väl i tidiga år känt på problemet av att båten om inte snurrade runt, så i alla fall ganska ostadigt pekade fören ömsom åt höger och vänster. Jag kommer ihåg vad morfar Erik lärde mig som liten grabb där han satt i aktern. ”Ta sikte bakom mig”. Det hjälpte.

Det är nödvändigt för att komma rätt, att vi har kunskap bakåt i tiden. Det besparar oss många gånger från att komma fel. Att känna till historieber beskrivningen, kan vara lika viktig som att bära stora visioner om framtiden. De behövs båda, får inte bli något motsatsförhållande.

I skärgården finna behov av sjökort. Jag har inte lärt mig läsa sjökorten, men det är intressant lyssna på den som kan. För en van sjöman blir därmed inte heller mörkret något hinder. Han kan sin farled, och inte minst, han vet var han befinner sig. Ljusen från fyrarna ger honom den hjälp han behöver.

Bibeln vill vara ”sjökortet” för mig, som lotsat mig rätt i livet. Då kan jag vara trygg även om det är ”andligt mörkt” omkring mig. Jag kan inte skylla på någon annan. Det finns ett ”sjökort” ord, som hjälper mig i det mörkaste mörker.

Tiden före Jesu födelse brukar vi tala om som ett andligt mörker. Profetordet var sällsynt. 400 år sedan en profet hade talat. Men det hindrade inte några att leva mitt i ljuset från Gud.

Luk.2:25-32, ”*Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst.*

Helig ande var över honom, och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade: ”Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat. Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.”

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

Det är viktigt veta VAR jag är, och VART jag är på väg!

Ps.119:105 ”*Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.*”

Genom Guds eget ord kan tron lotsa oss fram genom alla de trånga och farliga skär på vår livs färd. Det är tryggt att ha ”lotsen ombord” han som känner min livs väg, och därtill kan de många olika faror som lurar på vägen fram genom livet. Löftet står fast, tron kommer att bär ända hem.